

Da li je Carska bara dobila ime po velikom broju različitih vrsta ptica koje obitavaju u njoj; ili možda po svom raskošnom sačuvanom prirodnom resursu koje predstavlja svojevrsno carstvo divljene, prirodni rezervat flore i faune; ili po tome što su, u neka ranija vremena, ovde običavali da love carevi i kraljevi, i oni koji su bili predodređeni da to budu; ili joj je možda neko posve običan, diveći se i poklanjajući se čistoj, ikonskoj prirodi dodelio atribut meren društvenim vrednostima, predstavlja nebitnu nedoumicu, jer je Carska bara zaista CARSKA.

“Da se ponovo rodim, volela bih da budem labud u Carskoj bari”, bio je komentar moje komšinice Zvonke, kada je sa Vidikovca pogledom obuhvatila 1600 hektara mirne vodene površi uokvirene trskom i ševarom, po kojoj su bezbrižno plutale ptice.

Carska bara po Ramsarskoj konvenciji predstavlja specijalni rezervat prirode sa velikim stepenom zaštite. Do nje možete doći turističkim brodićem ili čamcima starim koritom reke Begej. Plovila moraju da se kreću polako zbog trava i rastinja koje se, ako se poveća brzina zapletu u motor broda, i sasvim tiho da se ne naruši prirodni sklad zvukova prašume. Za vreme dvočasovne vožnje možete upražnjavati “bird – watching” ili pokušati da vidite barsku kornjaču, tekunicu ili neku od 24 vrsta iz 16 familija riba koje žive u vodama Starog Begeja i Carske bare. Kada brodić zastane na pristanu, potrebna je samo kraća šetnja kroz šumu i trstik da bi se stiglo do Vidikovca, sa kojeg možete iz daljine da posmatrate baru i život na njoj, a da ne narušite njenu intimu. Prizor koji zatičete tamo je nestvarno savršen mir i red nebeske harmonije. Iz daljine, i samo tako, možete da posmatrate ptice i čini vam se da čujete lepet njihovih krila ili njihovo kretanje kroz vodu.

Ovaj prirodnji rezervat, čijoj vrednosti doprinose bare Tiganjica i Perleska bara, je kolonija vodenih ptica: čaplji, čigri, galebova... Bogatstvo rezervata čini čak 250 vrsta ptica. Ornitoloska vrednost područja posebno se ogleda u broju ugroženih vrsta koje se ovde povremeno sreću: pelikan, mali kormoran, mala guska, plavokljuna patka, orao belorepac, eja močvarica, livadska eja, čaplja kašikara... Unutar granica ovog vodenog kompleksa moguće je i sportski ribolov, ali samo na vodenoj površi u sklopu Ribolovačkog gazdinstva Ečka.

Istorija Carske bare ne seže u daleku prošlost. O njoj se u evropskim krugovima pričalo kao o lovištu porodice Lazar, koja je zasluzna što su se imena Carske bare te Kaštela u Ečkoj pronele van granica zemlje.

Lazar Lukač, jermenski trgovac svinjama i strastan lovac iz Erdelja, kupio je 1781. godine ogromne posede pustare od bečkog dvora u Ečkoj. Sa svojom ženom Sibilom, koja je bila Nemica, imali su četiri sina. Krajem avgusta 1820. godine njihov najstariji sin Lazar Agošton

podigao je dvorac Kaštela, po ugledu na engleske lovačke kuće. Svečanom otvaranju prisustvovao je i ugarski grof Esterhazi u čijoj je prtnji bio devetogodišnji dečak, po imenu Franc List. Naime, grof Esterhazi je na otvaranje dvorca brojnim uglednim zvanicama želeo da predstavi talentovanog dečaka. List je svojim pijanističkim nastupom oduševio prisutne i zvanično se, po prvi put predstavio evropskoj eliti.

Imanje u Ečkoj je imalo hipodrom i bavilo se uzgojom paradnih konja a velike štale bile su povezane sa vodotornjem, podignutim 1831. koji je uz pomoć parne mašine, vodom iz Begeja snabdevao imanje. Iako je porodica imala brojne teškoće, imanje se konstantno razvijalo. Mnogi gosti zvučnih imena austrougarskog carstva kao i sama carska porodica, te predstavnici plemstva drugih evropskih dvorova dolazili su u Kaštela radi ludih zabava i raskošnih balova. Muški predstavnici evropske elitnih krugova posebno su bili zainteresovani za drugačiji vid zabave. Za njih su domaćini u Carskoj bari, organizovali brojne lovove na barsku i drugu divljač. Banatsko područje je bila omiljeno lovište princa Rudolfa, sina cara Franje Josifa (1889. godine izvršio samoubistvo sa svojom ljubavnicom Marijom Večerom u dvoru Majerling) i nadvojvode Franca Ferdinanda (1914. godine ubijenog u sarajevskom atentatu). Obojica su bila nesudjeni carevi habsburške monarhije. Kralj Petar I Karađorđević i njegov mlađi sin, Aleksandar Karađorđević su takođe bili česti gosti Kaštela. Priča se da je pre sudbonosnog puta u Marsej 1934. godine, kralj Aleksandar I lovio po banatskim šumama.

U katoličkoj crkvi u neposrednoj blizini Kaštela, zadužbini porodice Lazar, Franc Ferdinand se i venčao sa izabranicom svog srca – Sofijom, U crkvi se nalaze skupocena dela slikara čuvene flamanske škole Adolfa Van der Venea, a celokupnu dekoraciju radio je Jozef Gojgner, ali su do danas sačuvani samo fragmenti. (danas je crkva u ruiniranom stanju a brigu o njoj vodi petnaest vernika).

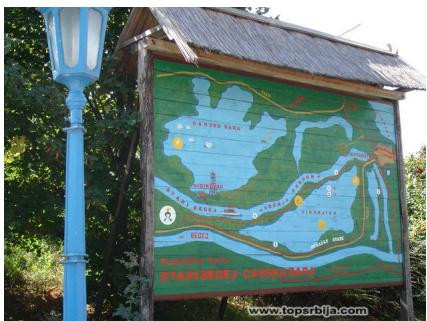
Poslednji naslednik porodice Lazar bila je nadaleko poznata lepotica Marijana, koja se udala za grofa nedovoljno vičnog da vodi ovoliko imanje. Umrla je mlada u 26-toj godini na porođaju. Danas ovo imanje, gospodskog izgleda, zadržava pozornost, kao biser banatske ravnice.

Razlog za to verovatno leži u jedinstvenoj arhitekturi dvorca, kao i u mnogim pričama koje su se dogodile ili su vremenom izmaštane kako o dvoru, tako i o porodici Lazar. Poseban pijetet predstavlja činjenica da se čitava evropska elita šetala ovim prostorom a da je ono ostalo skriveno od glavnih istorijskih tokova.

Kaštela je danas obnovljen i predstavlja ekskluzivno ugostiteljsko zdanje koje može da odgovori najvišim zahtevima. Planira se obnavljanje i rekonstrukcija imanja. I dok se nastoji da se stari sjaj Kaštela vrati, lovište je danas specijalni rezervat prirode u kojem je lov trajno zabranjen. A priča o tragično nastradalim predstavnicima kraljevskih kuća i njihovim nesrećama koje su im se po pravilu dešavale posle uspešnog lova na prostoru begejskog lovišta, ostaje nerazjašnjena enigma do današnjih dana.

Veliki značaj danas predstavlja prepoznavanje Carske bare i Kaštela kao jedinstvene i nedeljive turističke destinacije u kojoj se prepiče vrhunsko majstorstvo prirode, s jedne i ljudskog delovanja s druge strane. I dok je Carska bara prostor retke, jedinstvene i neponovljive prirode od neprocenjive ekološke vrednosti ali i biološkog, naučno-istraživačkog, vaspitno-obrazovnog i turističkog značaja, Kaštela je prepun istorijskih dešavanja, usmenih predanja, tehničkih inovacija...

I koliko god da opširno opisujemo ove vojvođanske dragulje priča o njima ostaje nedovršena.

By Pike za www.topsrbija.com

By Pike za www.topsrbija.com

By Pike za www.topsrbija.com

By Pike za www.topsrbija.com

By Pike za www.topsrbija.com

By Pike za www.topsrbija.com

By Pike za www.topsrbija.com

www.topsrbija.com

www.topsrbija.com

